

Előfizetés:

Helyben:
 Fősz. évre 14 kor.
 Félévre 7 kor.
 Negyedévre 3.50 kor.
 Egy hónapra 1.26 kor.

Vidékre:
 Fősz. évre 20 kor.
 Félévre 10 kor.
 Negyedévre 5 kor.
 Egy óra 1.80 kor.
 Egyes szám 4 fillér.

KASSAI ÓR

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztőség:

KASSA
Tömlőcz-utca 2. szám.Kiadóhivata
Fő-utca 45. szám.

Megjelenik mindennap

Telefon 178.

Felelős szerkesztő: SERESS IMRE.

Apponyi Kassán.

A politikai nagy gyermek legnagyobbja, Apponyi Albert gróf egy napra Kassára érkezett — egy vezércikk képében, amelyet az itteni nagyságos lapnak, a „Napló“-nak küldött.

Ez a vezércikk híven jellemzi Apponyit, amennyiben épp oly következtelen, részeiben önmagának ellentmondó, amilyen következtelen és önmagának ellentmondó volt Apponyi egész életében. Amint Apponyi folyton lődörgött az egyesült ellenzék, a nemzetipárt, a szabadelvűpárt és a függetlenségipárt közt, míg végül minegyikét csuful cserbenhagyta, (mert hogy csuful cserben fogja hagyni a függetlenségi pártot is, erre mérget lehet venni), úgy lődörögnek állításai a Kassára küldött vezércikkében, amelyből a logika szinte száműzve van.

De ne gondolja senki, hogy a levegőbe beszélünk. Azonnal be is bizonyítjuk állításunkat, hitünk szerint olyan frappánsan, hogy frappánsabban már nem is lehet.

Azt mondja ebben a vezércikkben Apponyi, a 48-as időről szólva, hogy:

„De rövid ideig tartott a mámor, amely téged (48-iki márciust) üdvözölt. Egy pár hónap volt az egész, aztán sulyosabban nyomta nyakunkat a rabiga, mint valaha.“

Előzőleg pedig nagy szívfájdalommal azt konstalálja Apponyi, hogy «összes eddigi nemzeti küzdelmünket kivétel nélkül a kiábrándulás követte, vagy hamarabb, vagy később.»

Tehát tessék jól megérteni: Apponyi szerint minden nemzeti küzdelmünk eredménye az lett, hogy utána rabigát raktak vállainkra, mindig sulyosabbat és sulyosabbat.

Azonban 30—40 sort tovább morfondirozván, Apponyi elfelejti, hogy minő

szomorunak látja a magyar nemzet multját. Igenis elfelejtkeznek erről és lelkesen kiált föl:

„Ha a hullámvonalat egész történelmünkön át végignézzük, eltűnik lelkünk-ből a csüggedés, mert hegyen völgyön keresztül az irány emelkedő. Vagyunk, gyarapodunk, megerősödünk. Minden újabb támadás után . . . győzünk és minden győzelmünk teljesebb az előbbinél.“

Nemkülönben Apponyi lenézi és fitymálja a hatalmat, amely „a nemzetnek egyetlen gyökérszálát sem képes elvágni.“

Ha Apponyinak cikke, a melyből a fenti részleteket közöltük, józan emberek elé került, ezek bizonyára szintén észrevették, a sok védelesen keresztülment nemzeti vezér nem azért irt a Naplónak, hogy az igazságot írja, hanem azért, mert egy cikket kértek tőle és ő ezt a cikket megígérte, hogy aztán a kassai nagyságos lap Apponyi nevével hengegjen és a tekintély hatalmával terjeszthesse tovább a koalíciós maszlagot Abaujban. Egy kassai lapban vezércikk magától Apponyitól! Erre sok naiv lélek eltátja a száját, abban a hitben, hogy amit Apponyi mond, vagy ír, hát az mind igazság.

Pedig dehogy igazság. Ellenkezőleg, Apponyi cikke nem egyéb, mint hazafias frázisok fölvonultatása, jóformán összefüggés, józanság és logika nélkül.

Aki a politikában nem a tekintély, hanem az igazság után indul, az vállat fog vonni Apponyi cikke fölött. Bizony elmúltak visszajöhetlenül azok az idők, amikor március 15-ikén megelégedtünk egy csomó hazafias frázissal. Ma az igazság hat egyedül. Aki nem az igazsággal jön, azt leleplezzük. Tehát odaszólunk

Apponyinak is: „bennünket bizony el nem bolondít az ur, sem Abaujme gyét ilyen rozoga cikkekkal a rég áhitott és már megkezdődött rend ellen fellázítani nem fogja.“

Az árvaszék hátraléka.

Koalíciós arcátlanság.

A Napló, amelynek főszerkesztését ma egy Szalay László nevezetű „egyen“ vette át, egy arcátlan közleményt hoz a megyei árvaszékéről.

Mint hogy módunkban áll az arcátlanságot azonnal be is bizonyítani, íme ide iktatjuk szó szerint az illető közleményt:

„Az árvaszék — csődöt mond. Ma kaptuk a következő értesítést, amely az árvaszék tehetetlenségéről szól. A restanciák száma meghaladja az 1800-at. Ennek az ijesztő hátraléknak a magyarázata a következő: Az új alakok közül egyedül Fekete Endre kinevezett árvaszéki elnök dolgozik úgy, ahogy. Polák János és a többi kinevezett ülnök alig mutatkozik a hivatalban és ha valami aktát elintéznék, Fekete kénytelen az ügyet visszaadni, mert rosszul intézték el. A darabokat a földről szedik föl, ahol össze-vissza vannak hányva a porban és a kinevezett urak nem tudják magukat tájékozni. Csak Korponay Mihály irodatiszt tud felvilágosítást adni a feleknek. Az ő munkája nélkül az árvaszék működése régen megakadt volna. A megakadás veszélye így is minden pillanatban fenyegeti az árvaszéket.“

Bercsényi kiadónak nincsen semmi dolga, mert nincsen kiadni való ügydarabja. A kinevezett alakok ugyanis nem tudják elintézni az aktákat és ha elintézik, rendesen visszakérülnek, mert rosszul vannak elintézve.“

Eddig a közlemény, amelynek

tartalma közönséges, szemenedett hazugság.

Ugyanis: a közlemény azt akarja elhitetni a közönséggel, hogy míg a régi árvaszék mintaserűen dolgozott és egyetlen ügydarab hátralékot nem hagyott, addig az új árvaszéknek alig egy hónapi működés után már 1800 ügydarab a restanciája. Azaz: napenkint átlag 60 ügydarab maradt elintézetlenül.

Nos, mi felvilágosítjuk a közönséget, hogy nem az új árvaszék az, amely nem dolgozik, hanem a régi nem dolgozott.

Mikor az új árvaszék a hivatalt átvette, olyan óriási rendtelenséget és annyi hátralékot talált, hogy ez egyszerűen botrányos volt. Egyetlen ügydarabot jóformán nem lehetett a helyén megtalálni, mert a régi „hazafias“ tisztviselők, mikor elmozdításuk bizonyos volt, mindent szándékosan széjjelhánytak, elannyira, hogy napokig tartott, amíg az aktákat rendbeszedték és konstataíhatták, hogy mennyi van elintézve és mennyi nincsen.

Kiderült ekkor, hogy a „hazafias“ és távozásuk alkalmával megjelzett tisztviselő urak legálább két hónapig abszolúte nem dolgoztak semmit, illetve csak abban fáradoztak, hogy elmozdításuk után az új tisztviselőknek munkálkodását lehetetlenné tegyék, aztán az illetőket emiatt a közönség előtt becsmérlelhessék.

Kiderült továbbá, hogy a „hazafias“ tisztviselők több mint 1600 ügydarabra hagyták a restanciát felszaporodni és ha közben el nem mozdítottak volna, hát a restancia ma a 2500 darabot is meghaladná.

Íme, tisztelt közönség, ez a leplezetlen valóság, nem pedig az, amit a nevezett főszerkesztői egyén lapja mindjárt első számában hazudozik, hogy ezáltal a régi árvaszéki tisztviselőket dicsőítse, az ujakat pedig becsmérlelje.

És most kérdezzük: nem arcátlanság-e az, amikor valaki a saját bűnét másra akarja rákenni, olyanra, aki teljesen ártatlan?

Tisztelt főszerkesztői egyén, önnek is, ha „honmentését“ a sajtóban ilyen hazug hírek terjesztésével kezdi, megjövendőljük, hogy igen rövid idő alatt

el fog ezen a téren hasalni. Mert mi minden hazugságot, amit b. lapja az »alkotmány« megmen- tésé céljából kigondol és közzé- tesz, abban a minutumban le- leplezünk és önnök az orrához dörgölünk.

Igenis, ezt fogjuk megtenni a főszerkesztői egyénnel. Mert az olyan egyéneknek, mint Szalay László, tudni kell, hogy mikor ténybeli állításokról van szó, ott az újságnak még »hazafias« cé- lokból sem szabad olyant kö- zölni, ami nem igaz.

Szalay László, aki öreg nap- jaira főszerkesztői címmel beál- lott újságíró tanoncnak, olyan egyén, akiről fölteszük, hogy meghajlik ami újságírói tekinté- lyünk előtt és elhiszi, hogy a legeslegfőbb újságírói feladat: nem hazudni. Mert nincs köny- nyebb a világon, mint a sánta — újságíró utó érnei.

Ha azonban csalódnánk, és Szalay László, ez az egyén, to- vább is kultiváltatná lapjában a koalíciós hazugságokat, amelyek- nek egyikét most lepleztük, el lehet rá készülni, hogy egyet- lenegy ilyen koalíciós hazugság sem fog megtorlatlanul maradni.

Halmos — Hadik ellen.

Ki a brosúra szerzője?

A kassai koalíció egy napi tárgyalás után elhallgatott a Hadik Béla grófhoz intézett nyílt levéllel, amely a koalíciónak ugyancsak elevenére tapintott.

Tehetetlen haragjában a koa- líciónak csupán azt szeretné tudni, hogy ki írta a röpiratot? Melyik választó polgár? Mert régi do- log, hogy aki kifogy az érvek- ből, az szívesen lép a szemé- lyeskedés terére. A röpiratszer- zőjét is jó volna kitudni, leha- zaárulózni és ily módon végezni vele.

Nos, mi őszintén szólva, meg- sajnáltuk a kassai koalíciót és minthogy pozitíve tudjuk, hogy ki az, aki Hadik Béla grófnak az igazságot kitalálta, hát meg- nevezzük az illetőt. Annyival inkább megtehetjük ezt, mert mi nem kaptunk levelet a szer- zőtől, hogy a titoktartást tekint- sük becsületbeli kötelességünk- nek. A becsületbeli hazafiságot csak azóta szegik meg Magyar- országon, amióta a koalíció ki- árendálta a hazafiságot.

Tehát: a gróf Hadik Bédához intézett nyílt levél szerzője nem más, mint Halmos Károly. Aki ezt nem hiszi, az kérdezze meg magát Halmos Károlyt. Arról az oldaláról már ismerheti őt min- denki, hogy nem szokott leta-

gadni semmit, kerüljön ez bár mennyibe.

Halmos Károly ezelőtt egy hónappal a francia Rivierára uta- zott, állítólag azzal a céllal, hogy egy saját találmányu játékterv alapján a monakói játékbankot sprengolja és az elnyert millió- kat letegye a haza oltárára.

Azonban Halmos Károly sok- kal praktikusabb ember, sem- hogy ne tudná, miszerint a mo- nakói bank sprengolása teljes lehetetlen. Nem is ezért ment a Rivierára Halmos Károly, ha- nem azért ment, hogy ott meg- írja a nyílt választ Hadik Béla gróf nyílt beszámolójára.

Biztos tudomásunk van arról, hogy Halmos Károly, miután három hétig vajudott, végre megszülte a nyílt választ. Ez pe- dig annál nehezebb volt, mert a kassai politikai bábasszony, Székely Doby Géza nem volt mellette.

A Hadik-ellenes nyílt levél Budapesten, a Globus nyomdá- ban készült, még pedig minden valószínűség szerint a múlt hét végén, mert ennek a hétnek elején már egész Kassán lehetett olvasni.

Azonban értesülésünk szerint Halmos Károly éppen a múlt hét végén érkezett Montecarló- ból Budapestre a legnagyobb inkognitóban. Első útja a Glo- bus-nyomdába vezette őt. Ott leadta a brosúrát, kialakudta az árát, megvárta amíg kiszedték és kinyomatták, intézkedett, hogy minden választó megkapja, aztán szépen hazajött Kassára és itt olyan ártatlan képeket vá- gott, mint a ma született gyer- mek.

Csak hogy mi ismerjük már az ilyen alakokat. Bennünket nem lehet becsapni. Tessék rá- nézni bárkinek a Monakóból visszatért Halmos Károlyra, nem ordit-e száz lépésnyire az ő áb- rázatáról, hogy ő a Hadik féle röpirat szerzője? No ugye, hogy igen?

Egyébként lehet, hogy sokan ezt nem hiszik. Ezeknek ajánl- juk, hogy nyissanak be egyszer váratlanul Halmos Károlyhoz. Ilyenkor a diványon fekvő és a brosúrát kéjjel olvasva fogják találni őt. Mert Halmos Károly, habár ő írta, tehát kívülről tudja a brosúrát, mégis folyton azt olvassa, meg lévén győződve ar- ról, hogy soha még senki a koalíciónak úgy be nem fűtyült, amint befűtyült ő.

Hogy miért és mióta fordult a koalíció ellen Halmos Károly, erről majd egy legközelebbi al- kalommal fogunk beszámolni.

Nagyidai.

Kérjük tisztelt előfize- tőinket, kiknek előfizetés- sük lejárt, szíveskedjenek ezt mielőbb megújítani,

hogy a lap szétküldésé- ben akadály föl ne me- rüljön.

Sziráky Barna megtámogatása.

Egyszer már meghurcolta Szi- ráky Barna kir. törvényszéki el- nököt a kassai koalíció és habár akkor megjárta, nem okult, ha- nem ismét megtámadja e puri- tán jellemű, csupán kötelességé- nek élő férfit.

A koalíciós hazugságok lapja, a Napló ugyanis ráfogott a kir. törvényszék elnökére egy nyi- latkozatot, amelyet a napokban tett volna, mikor a gimnázium önképző körének március 15-iki ünnepélyére meghívták. Ebbe a költött nyilatkozatba aztán a ko- alíciós lap belekapaszkodik és hazafias oktatást tart Sziráky Barnának, ami úgy veszi ki magát, mint mikor a kutya meg- ugatja az oroszánt.

Sziráky Barna törvsz. elnök egy hozzánk intézett levélben a következő nyilatkozatot teszi ebben az ügyben:

A gimnáziumi ifjuság tegnapi ünnepélyén azért nem véltem helyesnek a magam részéről a megjelenést, mert abban a fel- tevésben voltam, hogy ott a napi politika kérdései is nekem nem tetsző szellemben és hangon fog- nak tárgyalatni.

Örömmel értesültem, hogy ebben a feltevésben csalódtam, mivel az ünnepély keretéből ezek a kérdések teljesen kiküszöböl- tettek.

Ennélfogva mindenkitől, akit ez a feltevés sértett vagy sért- hetett, ezennel ünnepélyesen bo- csánatot kérek.

Aki pedig engem csak félig- meddig is ismer, az egy pilla- natra sem hihette azt, hogy én Március 15-ikének megünneplése ellen nyilatkoztam volna.

Az én szavaim az ellen ké- pezték tiltakozást, hogy Március 15-ike — ami az egész nemzeté, — az egyik politikai párt cél- jára sajátíttassék ki.

Ez pedig nem mindegy. Egyébiránt én hazok előtt a fiatal emberek előtt, akik a meghívással engem megtiszteltek volt, nem azt jelentettem ki, hogy: »Politikai felfogással ellenkezik, hogy ilyen hazafias ünnepélyeken megjelenjek, — hanem azt, hogy: »Ellenkezik a felfogással olyan ünnepélye- ken megjelenni, amelyek politi- kai tüntetéseké fajulhatnak.«

A hivatali működésemre vo- natkozóan tett megjegyzésekre elvből nem nyilatkozom.

Kassa, 1906. március 15.

Sziráky Barna.

Kitűnik e nyilatkozatból, hogy nagyon ideje lesz irtó háborut

indítani a koalíciós hazugságok ellen, amelyeket új érája alatt a Napló ugylátszik nagyban akar kultiválni.

Képviselőválasztás.

— Jelenet egy külvárosi korcsmában. —

Az egyik alak: Hallo-e, mán megint mit olvastam az újságom- ban?

A másik: Mit, no?

Az egyik: Hogy a kibontako- zás nehéz.

A másik: Azt csak az újságok írják. Beszélnek, mert szájuk van.

Az egyik: No, no. Az újságok sok okos dolgot irnak. Például azt, hogy megint képviselővá- lasztás lesz Kassán.

A másik: E kell a magyarnak, komám.

Az egyik: Bizony, már ránk férne.

A másik: Ur leszek megint vagy három hétre.

Az egyik: Szent ugye meg kell mondani az anyjukomnak, hogy tegye meg az előkészü- leteket.

A másik: Miféle előkészüle- tet?

Az egyik: Hogy surolja meg a küszöböt, meg taitson a ház- nál vagy két deci pálinkát.

A másik: Minek a?

Az egyik: Ej, de nehéz fejed van, hogy megkinálhassam vele Hadik nagyságos urat. Mert tu- dom, hogy megint vizitálni fog nálam.

A másik: A biz igaz, nekem is kell csináltatni egy székot, mert mind a háromnak ki van törve a lába. Még a földre esne Stekker tekintetes ur, ha ráülne.

Az egyik: Te, oszt mit fogsz mondani ha elgyűnnek.

A másik: Bizd rám, nem le- szek olyan bolond, mint tavaly, amikor elszédített a grófi vizit. Most már értem a csiziót. Ki fogom kérdezni a gróf urat, hogy mit tett, hun járt és a többi.

Az egyik: Én is fogok neki kérdéseket feladni.

A másik: De vigyázz ám rá- juk komám, mert nagyon tudnak azok beszélni. Nem mondta a mult esztendőben is, hogy szí- vének minden cseppet vére a mienk és azután egy szegény ember dolgában irtam neki egy levelező-lapot, hát még nem is választott.

Az egyik: Ez igaz. De csak kerüljön beljebb, majd megvek- száljuk egy kicsit . .

A másik: Szóval jó mulatság lesz.

Az egyik: Finum szivarokat szívunk.

A másik: Csak úgy letegez- zük a nagyságos urakat.

Az egyik: Fogadjunk, hogy kezdet csókol a feleségemnek.

A másik: Rullam meg megint kisüti, hogy atyjafia vagyok.

(Isznak)

Az egyik: (elgondolkozva) De hát miért írja akkor az újság, hogy a kibontakozás nehéz?

Kassai élet.

— Szezon, —

A farsang emléke úgy eltűnt e városból, mint egy tavaszi álmom. Mintha sohasem mulattak volna az emberek. Lerobotolták a rendes táncanyagot s aztán vége a mulatságnak.

Nem így volt ez ezelőtt. Egy-egy jól sikerült mulatságot évekig emlegettek. „Emlékszik, ezelőtt 6 évvel a jogász bálon mily kitűnően mulattunk?” S — boldog idők — emlékeztek rá az emberek! Most 6 nap múlva már azt sem tudják, milyen bálban vettek részt.

Sivár világ ez nagyon, még a mulatozásaiban is. És ha igaz, hogy sirva vigad a magyar, — nos annak sem látjuk a nyomát sehol. Se nem sir, se nem vigad. A magyar splenesebb minden nációnál.

No de azért gondoskodnak róla, hogy mégis hassanak egy kicsit az idegeire. Megint nagy műkedvelői előadás készül Kassán. Már a múlt évi ilyen alkalommal megmondottuk, hogy szerencsés dolognak tartjuk az ilyen nagyszabású műkedvelői előadás rendezését, mert közelebb hozza egymáshoz a szétzilált társadalom embereit. Fájdalom azonban, a múlt évi mulatságnál még mindig azt tapasztaltuk, hogy tulajdonképpen egy társaság vett abban részt, melybe csak kivételes kegytől vették be egy-egy más társadalmi kör tagját. De úgy halljuk a mostani előadás már demokratikusabb jellegű lesz, aminek csak örülni lehet.

A tavasz meghozza a sportkedvet is. Maholnap sport egyetünk tagjai már kivonulhatnak a tágas sport telepre gyakorolni. A nők részére pedig megnyílnak a lawn-tennisz pályák. Kellemes, szép és kedves játék, kár hogy itt Kassán nem elegenden gyakorolják. Ez ismét egy külön társadalmi kör játéka lett, holott bátran játszhatnák azok is, akik nem nemesi címert viselnek a — homlokukon. Szóval egy kis demokratikus szellem elkelve itt Kassán, politikában, társadalomban egyaránt, — sőt még a — játszótereken is.

Makulatura-papír

olcsón eladó

Kossuth Sajos-utca 16.

TELEFONHIREK.

Március 15-ike.

Budapest, márc. 15.

Március 15-e alkalmából a főváros számos épületén nemzeti-színű lobogó leng.

Az ünnepségek színhelyén nagy rendőri kirendeltség van, a katonaság az összes kaszárnyákban készenlétben.

Az összes iskolákban ünnepség volt.

Az egyetemi ifjuság a Vigadóban tartotta matinéját.

Az ország minden részéből jelentik, hogy az ünnepségeket nagy keretekben tartották meg.

Az új választások.

Budapest, márc. 15.

Félhivatalosan jelentik, hogy a lapoknak az országgyűlés küszöbön álló összehívásáról és a választások kiírásáról szóló hírei valótlanok.

A kormány tekintettel az országban megnyilvánuló izgatásokra, igen távol áll attól az elhatározástól, hogy a koronának a választások kiírását javasolná.

Választások csak akkor lesznek, ha majd a viszonyok gyökeres megváltoztatása után remélni lehet, hogy az országgyűlés egybehívása nem jelenti egyúttal az országnak és közrendnek teljes felbomlását.

Eötvös Nagykőrösön.

Nagykőrös, márc. 15.

Eötvös Károly ma délelőtt Nagy-Kőrösre érkezett. Nagy lelkesedéssel fogadták. Megérkezése után nyomban értekezletet tartott pártja vezérével, akik egyértelműleg helyeselték kilépését a koalícióból.

Később gyűlés volt, melyen Eötvös megtartotta beszámolóját és kijelentette, hogy szándéka a politikai élettől teljesen visszavonulni.

Kossuth betegsége.

Budapest, márc. 15.

Kossuth Ferenc állapota a mai nap folyamán rosszabbra fordult. Orvosai aggodnak életeért.

Vasuti szerencsétlenség.

Szászrégen, márc. 15.

A gyórkényvölgyi helyiérdekű vasut egy tehervonata hidomlás következtében kisiklott. Egy fékező szörnyet halt, egy munkás mindkét lábát, egy karját törte, egy negyedik munkásnak oldalbordái törtek be.

A vasuti forgalmat beszüntették. A vizsgálat megindult.

A férjgyilkos.

Budapest, márc. 15.

Bieloskucky Pál lovag neje, aki az éjjel férjét meggyilkolta, a kórházban ma délelőtt teljesen eszméletre tért.

Bizonyosan életben marad.

Ma délelőtt kihallgatták, amikor is azt vallotta, hogy rájött férje hütienségére és mivel férje azzal fenyegette, hogy elvállik tőle, azért követte el a gyilkosságot.

NAPIHIREK.

A többi koalíciós hazugság.

Mióta sajtó van a világon, hirlap annyit egy számában össze nem hazudott, mint a Szalay László főszerkesztő lapja. Köszük csak csokorba a koalíciós hazugságoknak e virágait:

1. Hazugság, hogy a 20-ára kitűzött megyegyűlésen asztalokkal fogják magukat az új tisztviselők elbarrikádozni

2. Hazugság, hogy a közgyűlési terem képe megváltozott, mert ott most is úgy van minden, mint volt eddig.

3. Hazugság tehát, hogy a teremben új berendezés volna vagy készülne a főispán és az új tisztviselők testi épségének megóvása céljából. Mert a kutya se fél azoktól, akik akár fenyegetnek, akár ijesztgetnek.

4. Hazugság, hogy a főispán az új tisztviselőket „kimustrálni” készül. Ezt valami sajtó pribék az újjából szopta, gondolván: ha bekövetkezik, hát megjósoltam, ha nem következik be, hát kusolok.

5. Hazugság, hogy a főispán a rikkancsokat üldöznék, pláne személyesen. A rendőrség egyszerűen érvényt szerez a belügyminiszeri rendeletnek, amely ellen a tehetetlen dühében toporzékoló koalíciós sajtó így akar lázítani.

6. Hazugság, hogy a főispán az iskolás gyermekeknek megtiltotta volna a kokárda viselést. A tanfelügyelő az iskolában való kokárdaviselést igenis betiltotta, mert ennek célja nem más, mint a gyermekeket két politikai pártra osztani: kokárdásokra (vagyis koalíciós hazafiakra) és kokárdanélküliekre (hazaárulóokra.) A tanfelügyelőnek igaza van, mert bármint üvöltöz is a főszerkesztő, a gyerekeknek más a dolguk, mint tolni a koalíció szekerét. A gyerek tanuljon, pontum. Másrészt hogyan jut hozzá az iskolás gyerek, hogy a koalíció kedvéért folyton arra vigyázzon, van e kokárdája, vagy nincsen? Az utcán, vagy otthon való kokárdázást nem tiltotta be senki, csak tessék egész bátran felkokárdázni akár a csecsszopókat is.

7. Hazugság, hogy Alsó-Mislyén fejenkinti száz korona igéretével küldöttséget toboroznak a miniszterelnökhöz. A forró tudósító, aki ezt a Naplónak táviratozza, vagy nem is létezik vagy pedig közönséges koalíciós hazug fráter.

8. Hazugság, hogy a vidékről a nép bucsut járna régi tisztviselőkhöz és panaszkodnék, hogy a hatalom „jobbágyi sorba veti vissza a népet.” Először is ezt a „jobbágyi sort” a koalíció szeretné visszaállítani, ha lehetne, csak hogy nem lehet. Másodszor: a népnek kisebb gondja nagyobb annál, minthogy a megye volt ura hoz bucsut járjon.

9. Hazugság az, amit Sziráky Barna kir. törvényszéki elnökről ír. De erről külön cikkünk szól.

10. Hazugság, amit az árvaszék új tisztviselőiről ír. Ezért szintén egy külön cikkben laktatjuk a főszerkesztőt.

11. Hazugság, hogy a főszolgabírákat a főispáni titkár „titkos instrukciókkal” látta el.

12. Hazugság, hogy a tényleges katonatisztek bizalmas parancsot kaptak, mely szerint a március 15-iki ünnepektől maradjanak távol.

*

Tehát a legelső lapszám, amelyet Szalay László mint főszerkesztő kiadott, nem kevesebb mint 12 hazugságot tartalmaz.

Hát jól néz ki az a nemzeti ellenállás, amely ilyen eszközökkel akarja a közönséget meghódítani.

— Megszurt rendőr. Készmárkról írják: Csendháborítás miatt be kellett kísérni egy krajnai osztrák állampolgárt a kapitánysághoz. Kiséret közben a krajnai kést rántott elő és nyakonszurta a rendőrt. A rögtön elősiető orvosok bekötötték ugyan a rendőr sebét, de életbenmaradásához nincsen remény. A szerencsétlenül járt rendőrnek öt kiskoru gyermeke van.

— Csőd. A bécsi hitelezői védőegylet jelenti, hogy Goldstein Mór nem bejegyzett abaujszántói kereskedő fizetéképtelen lett.

Kiadja: „Kassai Őr” kiadó-vállalat, Fő-utca 45. szám.

Hirdetések jutányos áron felvételnek a „Kassai Őr” kiadó-hivatalában Kassán Fő-utca 45. sz. a.

Ne tessék mutatványszámot kérni,

mert a ki már most beküldi — ha csak egy hónapra is — az előfizetési összeget AZ UJSÁG politikai napilapra április hó 1-jétől számítva, annak azonnal megindítjuk a legjobb magyar lapot:

≡ AZ UJSÁG-ot, ≡

de az előfizetést csak április hó 1-től számítjuk. — ELŐFIZETÉSI ÁRAK: Egy hónapra 2 korona 40 fillér, negyedévre 7 korona, fél-
~~~~~ évre 14 korona, egész évre 28 korona. ~~~~~

AZ UJSÁG GYÖNYÖRŰ HUSVÉTI AJÁNDÉKÁT:

## ≡ AZ UJSÁG ALBUM-át ≡

AZ UJSÁG minden előfizetője megkapja 72 fillér portó beküldése ellenében, a ki AZ UJSÁG-ra egy félévre egyszerre, negyedévenként vagy havonként, de félévi kötelezettséggel előfizet. — Megrendelési cím: AZ UJSÁG kiadóhivatala, Budapesten, VII., Kerepesi-ut 54. szám.

## LÁSZLÓ FÜLÖP bank- és váltóüzlete KASSA, FŐ-utca 45.

elfogad előjegyzéseket a „**Pesti Hazai Első Takarékpénztár Egyesület**“ által kibocsátandó 100 korona névértékű „**Nyereménykötvényekre**“, melyek f. évi április havában bocsátatnak nyilvános aláírásra. — Az árfolyam csak később fog megállapíthatni; előreláthatólag azonban 140 korona körül lesz. — Ezen értékpapírok 70 évre terjedő sorsolási terve oly előnyöket nyújt, hogy előjegyzése mindenkinek a legmelegebben ajánlható s tekintettel a nagymérvű jelentkezésre, mielőbb eszközöndő. — Előjegyzéseket elfogad, díjtalan fölvilágosítással készséggel szolgál, **dollárokat** s mindennemű idegen pénzt és sorsjegyet  
~~~~~ legmagasabb áron bevált: ~~~~~

LÁSZLÓ FÜLÖP bank- és váltóüzlete KASSA, FŐ-UTCA 45. SZ.